

[Hans R. Knudsen.]

være ved at kontrollere indtægterne ved salg af fast ejendom, navnlig de vanskeligheder, man ville få med at kontrollere de forbedringer, der i årenes løb er udført. Jeg vil gerne understrege, at der er vanskeligheder ved at kontrollere disse forbedringer, ligesom der for øvrigt er vanskeligheder ved at kontrollere enhver skattepligtig indkomst her i landet, uanset af hvilken art den er. Men ville det ikke være en urimelighed, om vi lagde vor beskatning sådan til rette herhjemme, at man netop for de indtægter, som folk kommer lettest til, opgav at beskatte dem, fordi man mente, administrationsbesværet var for stort? Jeg vil netop i den forbindelse pege på, at der ikke rigtig kan være nogen bund i påstanden om, at man er bange for det store besvær, når man samtidig beklager sig over, at de fradrag eller rettere sagt de grænser, der er sat for forbedringstillæggene, sættes til 2 000 kr. årlig. De kan jo netop ikke sættes længere ned, hvis der skal være en lille smule rimelighed i de anstrengelser, der må udføres med kontrolarbejdet. Derfor er det også, som fremhævet af den højtærede finansminister, at procenterne, de 40 og de 8 pr. år, er sat så rigeligt, at de kan dække både konjunkturstigningerne og de forbedringer, som er sket i årenes løb, inden for de grænser, der er fastsat.

Det ærede medlem hr. Axel Kristensen påstod i sit indlæg, at efter lovens gennemførelse ville alt salg af fast ejendom blive beskattet, så snart salgssummen overstiger anskaffelsessummen med 40 pct. I den anledning vil jeg gerne gøre opmærksom på en enkelt ting. Jeg tror, det ærede medlem overser — i hvert fald omtalte han det ikke — at der udtrykkeligt står i lovforslaget, at loven skal underkastes en revision inden 1. januar 1965. Det, lovforslaget her går ud på, er altså, at de handler, der finder sted fra i dag og indtil 1965, i hvert fald fritages for beskatning for de første 40 pct., der betales over købesummen. Jeg vil gerne understrege, at hvis udviklingen skulle

blive sådan i løbet af disse fem år, at de 40 pct., som jeg regner for meget rigelige, ikke skulle dække den normale konjunkturstigning, som måske vil kunne komme, er det klart, at så er der grundlag for at tage loven op til revision. Men jeg har da den opfattelse, at de 40 pct. er sat så rigeligt, at der i hvert fald ikke bliver nogen beskatning inden for de 5 år af det, man kan kalde den normale konjunkturstigning. Men alt det kan kun fremtiden vise. Man skal da i hvert fald være klar over, at lovforslaget er begrænset til de 5 år, og at loven skal revideres, inden de 5 år er udløbet.

Må jeg til slut sige en enkelt bemærkning til det ærede medlem hr. Poul Møller, der beklagede, at brugsforeningerne ikke var medtaget under indkomstbeskatningen ved salg af fast ejendom. Jeg vil gerne heroverfor gøre opmærksom på, at det skyldes hverken noget ønske om at begunstige andelsforetagender eller noget som helst andet. Men det ligger nu engang sådan, at vor beskatning af Kooperation ikke er nogen indkomstbeskatning i almindelig forstand. De principper, der ligger til grund for kooperationskatten i dag, er jo følgende: da man lavede kooperationskatten, kom man til det resultat, at man ikke kunne finde frem til en rimelig indkomst for andelselskaber; så opgav man indkomsten som grundlag for beskatningen og fandt frem til den stipulerede indtægt ved at beregne 4 eller 6 pct. af brugsforeningernes kapital som indkomst. Når forholdet ligger sådan, kan man naturligvis ikke sige, at selv om man ser bort fra en direkte indkomstberegning ved Kooperationen, skal der alligevel betales en indkomstskat i dette tilfælde. Den højtærede finansminister har bebudet, at forhandlinger vedrørende Kooperationens beskatningsforhold skal genoptages og føres videre til efteråret. Derfor kan man, sådan som forholdene ligger, hverken medtage sparekasser eller brugsforeninger i denne indkomst. Hvis, jeg understreger: hvis grundlaget for beskatningen af brugsforeningerne bliver lagt om til efteråret, er det klart,